

Грамадната кула, която стигнала облаците и препрѣчила волния имъ пѣтъ, била издигната, но вълшебната камбана никой не можалъ да излѣе.

Тридесетъ майстори дошли да опитатъ щастието си, но камбанитѣ, които тѣ излѣли, не можли да запѣятъ като ангели. И тридесетъ глави се търкулнали подъ кървавата сѣкира на палача.

А тридесетъ и първиятъ майсторъ билъ младиятъ Чао Ли.

Чао Ли билъ прочутъ майсторъ въ цѣлия Китай. И всички го обичали. Защото ималъ много добро сърдце и на всѣкиго намиралъ да каже по една утеха. Съ беднитѣ раздѣлялъ своята сиромашка трапеза, на болнитѣ помагалъ, на старитѣ почиталъ старостта, а младитѣ съветвалъ за добро.

И когато царскитѣ хора повели Чао Ли къмъ царския палатъ, всички се разплакали. Голѣма мъжа свила сърцата имъ, защото знаели що очаква Чао Ли.

А Чао Ли ималъ млада жена — хубавата Тао. Очитѣ ѝ били сини като морето презъ утринъ, а коситѣ ѝ блестяли на слънцето като злато. И тя била нѣжна като ябълковъ цвѣтъ, а когато запѣвала, славеитѣ замлъквали въ клонитѣ на бадемитѣ, да я слушатъ. Тао била всичко за Чао Ли. Тя била радостта му, сънищата му, слънцето и звездитѣ въ живота му.

Тао хранѣла подъ сърдцето си първа рожба и скоро щѣла да стане майка.

Тао всѣка нощъ издѣбвала царскитѣ стражи и, ко-

